

34 себе си Богъ. Отговори имъ Исусъ: Не е ли пи-
 сано въ вашій-тъ законъ, "Азъ рѣкохъ, Богове
 35 сте?" Ако нарече богове онѣзи, къмъ които бы-
 де слово-то Божіе, (и писаніе-то не може да ся
 36 наруши;) *На тогозъ* когото Богъ освяти и про-
 води на свѣтъ-тъ, вы казувате ли, Богохуству-
 37 вашъ, защото рѣкохъ, Сынъ Божій съмъ? Ако
 не правѣхъ дѣла-та на Отца моего, не вѣрувайте
 38 въ мене; Но ако *мы* правѣхъ, въ мене като не вѣ-
 рувате, вѣрувайте въ дѣла-та; за да познаете и
 да повѣрувате, че Отецъ е въ мене, и азъ въ
 него.

39 Тогазъ пакъ искахъ да го хванѣтъ, но из-
 40 бѣгнахъ изъ рѣцѣ-тъ имъ; И отиде пакъ отвѣдъ
 Іорданъ, на мѣсто-то дѣто крыщаваше отъ на-
 41 прѣдъ Іоаннъ; и останъ тамъ. И мнозина дойдо-
 хъ при него, и казувахъ: Іоаннъ никое чудо не
 стори, но всичко що рече Іоаннъ за него, истин-
 42 ско бѣше. И тамо повѣрувахъ мнозина въ него.

ГЛАВА 11.

1 Имаше нѣкой си боленъ *на име* Лазарь, отъ
 Виѳаніѣ, отъ село-то на Маріѣ и на сестрѣ ѣ
 2 Марѣ. (А Марія бѣше тая що бѣ помазала Го-
 спода съ миро и отрыла бѣ нозѣ-тъ му съ ко-
 смы-тъ си, на коѣхъ братъ ѣ Лазарь бѣше бо-
 3 лень). И тѣхъ проводихъ сестры-тъ до него да
 му кажѣтъ: Господи, ето, тойзи когото любишь,
 4 боленъ е. И като чу Исусъ, рече: Тая болестъ
 не е на смъртъ, но за славѣ-тъ Божіѣ, за да
 5 ся прослави Сынъ Божій чрѣзъ неѣ. А Исусъ
 6 обыхъ Марѣ и сестрѣ ѣ и Лазаря. И тѣхъ
 отъ какъ чу че е боленъ, тогазъ ся бави два
 7 дни на това мѣсто дѣто бѣше. Подиръ това ка-
 зува на ученицы-тъ: Да идемъ пакъ въ Іудеѣ.
 8 Казувать му ученицы-тъ: Равви, сега ищѣхъ